

РЕШЕНИЕ

№ 4120

гр. София, 10.12.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в публично заседание на 11.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **5129** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 – чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на В. С. М. от гр. С. срещу Заповед № РД-09-556/30.03.2010 г. на К. на Столична община, с която на жалбоподателя се отказва издаване на карта за преференциално паркиране на ППС в паркингите общинска собственост и „Синя зона”/нар. по-долу преференциална карта/.

Жалбоподателят навежда доводи за незаконосъобразност на оспорваният акт, поради нарушение на материално правните норми. В съдебно заседание се представлява. Претендира разноси.

Ответникът – Кмет на Столична община в съдебно заседание не се представлява, депозира становище, съобразно дадената му от Съда възможност, с което оспорва жалбата.

Административен съд – С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.168 ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

Оспорва се Заповед № РД-09-556/30.03.2010 г. на К. на Столична община, с която на жалбоподателя се отказва издаване на карта за преференциално паркиране на ППС в паркингите общинска собственост и „Синя зона”.

По делото е представено експертно решение на ТЕЛК №0036/002/07.01.2010 г., от което е видно, че жалбоподателят е с определена 92% трайно намалена

работоспособност, в резултат на поставена водеща диагноза – хронична исхемична болест на сърцето, както и съпътстващи заболявания – диабет, диабетна полиневропатия, лумбална спондилоза и дискови протрузии.

Представени са заповедите за назначаване на комисия за разглеждане на заявленията, както и обратна разписка за уведомяване на лицето.

При така установената фактическа обстановка, **Административен съд** – С.-град формира следните правни изводи:

Намира жалбата за процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес от оспорването и в предвидените в чл. 149, ал. 1 от АПК срокове /тъй като няма доказателства кой е получил точно уведомлението за издадената заповед и жалбата е била своевременно заведена пред Областния управител, чийто отговор се намира по делото/, а по същество намира същата за **ОСНОВАТЕЛНА**.

На първо място, оспорваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, в пределите на неговата власт, в предвидената от чл. 59 АПК форма и съдържание. Длъжен да се произнесе по искането е бил Кметът на Столична община, съгласно Наредбата за организацията на движението на територията на СО /наричана по-долу за краткост Наредбата или НОДТСО /.

На второ място, актът е издаден при спазване на процесуално правните норми. Производството е започнало по искане на жалбоподателя с № 31/16.02.2009 г., придружено със съответните за това документи. Административния орган като е преценил представените доказателства е взел решението си. То е мотивирано с това, че видно от представените доказателства само за сърдечното заболяване на лицето не се полага процент трайно намалена работоспособност на лицето над 90 %.

На трето място, актът е издаден при нарушение на материално правните норми на Наредбата.

В приложение № 11 към чл. 51 от същата наредба са описани заболяванията и функционалните състояния на лицата, при които се полага да получат карта за преференциално паркиране.

Съгласно текста на Приложение № 11 (към чл. 51, ал. 5) от НОДТСО „Към горната група се приравняват и лицата с определен процент на трайно намалена работоспособност (респ. ограничена възможност за социална адаптация при децата) от над 90 % (деветдесет процента), поради сърдечни и белодробни заболявания.”

Определянето на ТНР на лицата се извършва по реда и при условията на Наредбата за медицинската експертиза на работоспособността /НМЕР/. Видно от приетото и неоспорено решение на ТЕЛК – общи заболявания на жалбоподателя са определени общо 92% трайно намалена работоспособност /ТНР/. Съгласно методиката на действащата към момента на произнасяне на ТЕЛК НМЕР, крайния процент ТНР се определя като към процента на водещото заболяване на лицето се добавят 20 % от сбора на процентите за останалите съпътстващи негови заболявания. Тази методика е изработена и посочва като водещо заболяване онова, което има най-висок самостоятелен процент по приложенията към наредбата.

Съдът обаче намира, че в настоящия случай не може да се откаже на заявителя издаване на преференциална карта като се вземе предвид само единичния процент, определен за сърдечното заболяване, а именно 80 %. Следва да се вземе предвид целия определен на лицето краен процент на ТНР по решението на ТЕЛК /92%/, тъй като физическото му състояние и необходимостта от улеснено придвижване зависят от комплексното въздействие на всички негови заболявания, които очевидно утежняват

възможността му за придвижване. В противен случай НМЕР нямаше да отчита по този начин сложното взаимодействие на отделните заболявания върху общото здравословно състояние на лицата. Именно в този смисъл е и текстът на НОДТСО като се отчита процента на ТНР на заявителя, а не на отделните констатирани негови заболявания.

От така наведените обстоятелства, съдът намира, че оспорвания акт е незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен, а преписката да бъде върната на органа за ново произнасяне, съгласно изложените по-горе указания по тълкуването и прилагането на закона.

На четвърто място, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК и с огледа изхода на процеса, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, тъй като подателя на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт. В случая разноските следва да бъдат възстановени от бюджета на Столична община и са в размер на 10 /десет/ лева, които представляват внесената от жалбоподателя държавна такса. По делото е представено пълномощно без доказателство за размера на уговореното адвокатско възнаграждение. За реалното му заплащане пред съда не са представени доказателства, поради което и същото не следва да бъде присъждано.

Водим от горното, Административен съд – С.-град, II отделение, 30 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РД-09-556/30.03.2010 г. на К. на Столична община по жалба на В. С. М. от гр. С..

ИЗПРАЩА преписката на К. на Столична община за произнасяне в 7 /седем/ дневен срок от получаване на съобщението за влизане в сила на решението, със задължителни указания, по тълкуването и прилагането на закона, съобразно мотивите на съда.

ОСЪЖДА Столична община да заплати от бюджета си на В. С. М. от гр. С., ЕГН *, сумата в размер на 10 / десет/ лева, която представлява направените от жалбоподателя съдебни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ с касационна жалба в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: